

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan sveder, izimni nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiritipne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ljubljano vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponové, da pošiljanje ne premeha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja na Ljubljansko naročnike brez pošiljanja na dom:

Vsa leta . . . gld. 15.— Četrť leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 8-50 Jedem mesec . . . 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec,
30 kr. za četrt leta.

z pošiljanjem po pošti velja:

Vsa leta . . . gld. 15.— Četrť leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 9.— Jedem mesec . . . 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h krati se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohrani na dotično naročilo.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Majhno politično slepió.

Gospod kanonik in državni poslanec Klun je bil vedno nekoliko komedijant. Že od nekdanj ljubispletke in posebno ga veseli, če more koga opehariti, bodi že političen nasprotnik ali prijatelj, in da doseže to, se mitá ne ustraši sestri na svojo moško besedo.

Dokazov za to je lahko navesti nebroj. Kdo ne vé, kako značajno in možato je gospod kanonik postopal v dež. zboru takrat, ko je šlo za višjo dekliško šolo? Komu ni znano, kako je svoj čas intrigiral zoper Žitnika, da bi ta ne prišel v dež. odbor? Nemci so bili takrat že obljubili glasovati za Žitnika in zoper dr. Bleiweisa, Klun pa je šel k njim in jim prigovarjal, naj glasujejo za dr. Papeža, kar so veleposestniki brez obotavljanja obljubili, klerikalnim svojim tovarišem pa je rekel, da Nemci nečejo Žitnika nego zahtevajo dr. Papeža. Tako je takrat dr. Papež na veliko škodo cele dežele prišel v deželni odbor. Kakor rečeno, bi se dalo takih vzgledov navesti še mnogo.

Najnovejše politično slepió je uprizoril kanonik Klun ta mesec, in stvar je za gospoda Kluna in njegovo stranko tako karakteristična, da jo moramo pibiti.

Listek.

Slovensko sokolstvo.

„Tvoj je vstajenja dan!“

Brez hrupa, brez zunanjih šumečih nastopov obhajal je včeraj 29. t. m. ljubljanski „Sokol“ v svojem ožjem društvenem krogu praznik, praznik prepomemben za razvoj društva. Obhajal ga je z radostjo in zadoščenjem, saj ga je pričakoval in se ga veselil 33 let. Cvetna nedelja 1. 1896. prinesla je „Sokolu“ lastno telovadnico, lastno telovadno orodje. Ni sicer s cvetjem posuta pot, ki je „Sokolu“ odmenjena, ker boriti se ima z raznovrstnimi neprijatelji in to so, kar je naročito poudarjati, v prvi vrsti neutemeljeni predsodki gotovih krogov. Ako sedaj po poteklih 33 letih moremo konstatovati samo to, da poganja naše „Sokolstvo“ čvrsto trstje, tolažimo se pri tem z upapolnimi nadami, da to trstje požene plodunosno cvetje, ki naj obrodi obilega in zdravega sadu. Cvetna nedelja bodi nam dobro in ugodno znamenje, to pa tim bolj, ker se je včeraj zapazilo nekaj, kar je moralo vsako sokolsko srce s pravim veseljem napolniti. Naše cvetje, naša nadopolna mladina, prihiteda je v nebroj-

Znano je, kako slovesno je klerikalna stranka opetovano izjavljala, da se bodo njeni poslanci potegovali za splošno volilno pravico, in, če te že nikakor ne bo doseči, vsaj za kolikor možno izdatno razširjenje volilne pravice.

No, kanonik Klun je svojo besedo že snedel, s tako lahkim srcem, kakor da sam svoje moške besede ne zmatra vredne piškavega lešnika.

Radí mu priznavamo, da se je vrlo potegoval za interes dežele kranjske, zahtevajoč, naj se naši kronovini dovolita v peti kuriji dva mandata, a da je pri razpravi o volilni reformi skušal preslepiti javno mnenje, tega odobravati ne dopuščajo naši liberalni nazori o poštenju.

Dne 15. marca se je v odseku za volilno reformo sprožil predlog, naj se iz vladnega načrta izloči § 9 b, določujoč, da posli, ki žive v družbinski zvezi z njih gospodarji, nimajo volilne pravice. Za ta predlog so se potegovali levičarji, češki veleposestniki, protisemitski, mladočeški in celo katoliški poslanci Dipaulijeve skupine. Vsi so opozarjali, da bi bila velika krivica, izključiti od volilne pravice zanesljive posle, dočim bi jo imeli nestalno bivajoči delavci in dninarji; vsi so bili jedini v tem, da posli socialnemu redu niso tako nevarni kakor delavci in da nikakor ne gre prikrajšati jih za to, kar se dovoli vsakemu proletarcu. Zoper predlog so govorili samo črni reakcionar grof Falkenhayn, štajerski kmet Hagenhofer in rumunski veleposestnik Lupul, dočim je vlada izjavila, da jej je všeč, če se vzprejme stavljeni predlog.

Pri glasovanju se je v odseku vzprejel predlog, naj imajo tudi posli v peti kuriji volilno pravico. Proti predlogu so glasovali samo poslanci Falkenhayn, Hagenhofer, Jędrzejowicz, Lupul in Szczepanowski, vsi drugi člani odseka za volilno reformo, mej njimi tudi kanonik Klun, so glasovali za predlog.

V odseku je torej kanonik Klun stal na strani tistih, kateri so zahtevali, naj se da tudi poslom volilna pravica, ravnal je torej v zmyslu svojih in svoje stranke obljub.

Za to bi mu morali biti hvaležni, da to ni bila gola komedija. Gospod kanonik Klun je sicer glasoval za to, da dobe posli volilno pravico, a

samo da preslepi javno mnenje, zakaj ko je posl. Hagendorfer jel iskati pristašev za minoritetni predlog, s katerim se zahteva, naj se poslom ne da volilna pravica, je brez težav dobil grofa Falkenhayna in kanonika Kluna, katera sta podpisala njegov predlog, dočim poslanci Jędrzejowicz, Lupul in Szczepanowski tega niso hoteli storiti.

Taka komedija je nedostojna poštenega politika, uprizoriti jo more pač samo kak katoliški poštenjak, a pribili smo jo, ne samo ker je značilna za politično moralo kanonika Kluna in njegove stranke, nego tudi zategadelj, da se porabi pri bodočih volitvah v peti kuriji, pri katerih bodo svojo gorečo ljubezen prav poslom ponujali tisti klerikalci, kateri se zdaj ne sramujejo uprizoriti tako komedijo, da bi javno mnenje preslepili in posle opeharili za njih volilno pravico.

Državni zbor.

Na Dunaji, 28. marca.

Gospodska zbornica je imela danes sejo, v kateri je rešila državni proračun. Potrebovala je za to samo nekoliko ur, ker se je oglasilo le malo govornikov in še ti so govorili o rečeh, ki v generalno debato o proračunu sploh ne spadajo.

Bivši pravosodni minister grof Schönborn je govoril o regulaciji dunajskega mesta, se poganjal za ohranitev starih poslopij, katera mu seveda bolj ugajajo nego nova, že ker ga spominjajo na njemu tako priljubljeni srednji vek. Sekundiral mu je klerikalni baron Helfert, kateremu so zoperne ravne ulice. Naučni minister baron Gautsch je hitro obljubil, da stori za ohranitev starih poslopij, kar bo mogoče.

Bivši češki namestnik grof Thun je porabil ugodno priliko, da pokaže svojo ljubezen za zlato Prago, za kar v dobi svojega namestnikovanja ni imel časa, ker je imel zasledovati omladince in razkrivati zarote. Sedaj je te nadomestil. Priporočal je visoki vladi, naj posvečuje finančnim razmeram mesta Prage blagohotno pozornost.

Na drugo struno je udaril grof Zedtwitz. Goreče se je potegoval za zdravljenje z vodo in njegov govor je bil prav za prav slavospev Kneippu.

nem številu pozdravit preporedni dan ljubljanskega „Sokola“, prihiteda je naslanjat svoja čutila polna žarečega rodoljubja ob oživljajočem ognji „Sokolstva“. In reči moramo: Mladina ti slovenska, ti si nam bila včeraj v telovadnici najljubši gost! Saj za te delamo, tabi pripravljamo pot k tistemu pouku, da boš kedaj čvrst in odločen bojevnik v službi domovinski. Z veseljem pa tudi konstatujemo, da se je narodno prebivalstvo bele Ljubljane prijazno in mnogobrojno odzvalo povabilu ter zanimaje motrilo prerodno delo svojega „Sokola“. Osobito nas je razveselil poset slovenskih žena in deklet, pri čemur smo iskreno želeli, naj bi se slednje tudi v istini osokolile in tako za bodoče prepredile žalostno prikazen, da se namreč — deca slovenskih roditeljev sramuje tistega jezika, kojega govorita oče in mati.

Ob določeni uri naznanil nam je glas sokolskega rogu pričetek slavnosti. Duri se odpro in prikaže se društvena zastava, katero je natlačeno zbrano občinstvo burno pozdravilo. Sokoli in društveni in telovadni opravi prikorakajo v dvorano in kakor na mah razvrste se v 4 čete. Nastopili so telovadci v treh vrstah, vsaka pri svojem orodju, četrta četa pa je stala pri svoji zastavi, pri zastavi, ki je videla mnogo žalostnih pa tudi veselih dogodkov v

društvenem življenju; smelo pa trdim, da je bil včerajšnji dan najbrže najveselejši pripetljaj, kojemu je naša trobojnica prisostovala. — Vse pričakuje, vse je tiho, vse zre tja, kjer stoji društveni starosta. Videč, da je vse v redu, pozdravi starosta brat dr. Ivan Tavčar nastopivše sokole, razloži z jednatimi besedami pomen obavlajočega se slavlja ter konečno izroči telovadnico in telovadno orodje tistemu društvenemu faktorju, kateremu je namenjena, društvenim telovadcem. Želi iskreno, naj bi se telovadne vrste čim bolj popolnile in naj bi se čim najtemeljiteje in marljivo gojila telovadba, prvi pogoj in najboljša podloga zdravemu sokolstvu. Da bi se vse nade, katere gojimo ob preporedu našega društva obistinile na korist slednjemu in celemu sokolstvu in občé, da bi bratje Sokoli čuvali zvesto svoje ognjišče, lastno telovadnico, v to ime kliče vsem zbranim Sokolom krepak, iskren na zdar!

Zaorili so na zdar in živio klici in čitalo se je Sokolom na obrazu, da jim srce igra v upapolnih nadah in svetem navdušenju. In uverjeni smo vsled obilega poseta, da je tudi rodoljubno občinstvo to isto želelo Sokolu, kar mu je sporočil brat starosta.

Bratje tamburaši udarjijo „sokolsko“ in že so

Morda je hotel govornik na ta diskretni način svojim perskim tovarišem povedati, da se nekateri iz njih zdravljenja prav potrebi.

Pri specialni debati se ni nihče oglasil in se e proračun soglasno vzprejel.

Z isto naglostjo in brez debate sta se vzprejela še dva druga zakonska načrta, na kar so se visoki gospodje razšli, zadovoljni, da so v tako kratkem času in s tako majhnim naporom storili državi toliko dobrega.

Naše železnice.

III.

(Govor posl. I. Nabergoja v seji poslanske zbornice dne 17. marca t. l.)

Da sem vpisan mej protigovorniki k temu po glavju, zgodilo se je iz tega vzroka, da sem na ta način gotoveje prišel do besede, nikakor pa radi opozicije proti sedanjemu gospodu železniškemu ministru, do kojega gojim popolno zaupanje v trdni nadi, da zasnuje srečnejšo železniško politiko, so sebnó glede Trsta, (Dobro!), nego so jo imeli prejšnji trgovski in železniški ministri.

To je že stara pritožba, kojo smo čuli že mnogokrat, ki sem jo prisiljen povedati o tem poglavju drž. proračuna kakor zastopnik mesta tržaškega. V letošnji proračunski razpravi imam v to temveč povoda, ko je državna važnost železništva dovela do novega zasnutja posebnega centralnega mesta in ko v prvič vidimo na ministerski klopi posebnega železniškega ministra, o katerem smemo misliti, da bo de posvečal posebno zanimanje stvarem svojega področja. Neprijazno položanje, v kojem se nahaja Trst, to jedico znamenito pristanišče v tej državni polovici, je tako znano, da se mi ni treba truditi s podrobnejim pojašnjevanjem. Trst je v otroplosti, spoštovana gospóda moja, a na polju trgovinskega gibanja je prenehljaj toliko kakor nazadovanje. (Prav res!)

Dasi je Trst, odkar se je presekala zemeljska óžina pri Suecu, ono pristanišče, ki je najbližje tej veliki prevozní cesti, po koji mora hoditi evropsko-azijaska trgovina, vendar si ni moglo pridobiti nikakega znatnega dobička iz tega ugodnega položanja. Gospóda moja! Nočem navajati, koli velikanski so se povzdignila druga pristanišča ob Sredajem morju, odkar se je odprl sueški kanal. Le Reko bi hotel navesti za vzgled, in tu moram reči le to, da mi v Trstu gledamo z lahko umevno zavistjo na velikansko pomnoženje, ki je je donesla dalekosežna trgovinska politika ogrska trgovini Reke. Kaj je bila Reka pred 25 leti?

Gospóda moja! V letu 1871. predstavljal je ves uvoz na Reko po morju trgovinsko vrednost devetih milijonov! (Čujte!), izvoz pa vrednost od 5-6 milijonov, skupno torej 14-6 milijonov. V letu 1892. pa je znašala trgovinska vrednost uvoza na Reko po morju 41-5 milijonov, izvoza 51 milijonov, skupno torej 92-5 milijonov, to se pravi, da se je vrednost pomorske trgovine reške v dobi 25 let več kakor pošestorila. (Čujte!) Kako malenkostna je temu nasproti povzdiga Trsta! Vrednost uvoza v Test po

telovadci na orodji. Vse se divi težkim vajam, koje izvajajo sokoli in radostno gleda njih zdrava gibčna in čvrsta telesa. Dasi je telovadba počivala več nego pol leta, vendar smejo marljivi predtelovadci bratje Vernik, Škof in Marnik zadovoljni biti s svojimi dosedaj žal le 23 telovadci. A to je bilo prvi dan. Vedno in vedno oglašajo se novi bratje k pristopu „Sokola“ in baš mej novimi opažamo močno številno telovadcev, dokaz, da narod sam čuti potrebo in čisla korist telesnega vežbanja. Torej le krepko naprej, navzgor leti Sokol proti jasnim višinam!

Ob polnodonečem udarjanji bratov tamburašev pod vodstvom br. Barboriča proizvajali so naši telovadci vaje, osobito na drogu, o katerih se mora reči, da se čim boljše bližajo dovršenosti. Občinstvo je pazno zasledovalo posamezne vaje ter imelo zadoščenje, da je „Sokol“ društvo dela in napredka.

Po končanih vajah, s katerimi so stopili telovadci v posest izročnega orodja, izvršil se je spreved vseh Sokolov, defilovaje pred bratom starostó v znak bratskega pozdrava celega društva.

S tem je bil oficijelni del završen. Občinstvo privrelo je v telovadnico, ogledovalo elegantno, a vendar močno orodje in mladina poskušala je tudi proizvajati par vaj na orodji. Le tako naprej! Mladina ti imaš v Sokolu prijatelja, z ve-

morju povzdignila se je od 128-4 milijonov v letu 1874. na 189 milijonov v letu 1893., izvoza pa od 92-6 milijona na 149 milijonov. Pomnoženje znaša torej na Reki 600 odstotkov, v Trstu komaj 50 odstotkov. In tudi treba še pripomniti, da številke za tržaško trgovino ravno v poslednjih letih ne kažejo skoro nikake premembe. Kje tiče torej vzroki, da Trst ne more napredovati vzlic vsej ugodnosti zemljepisnega položanja svojega? Gospóda moja! V glavni stvari je vendar krivda v izvestnih nesrečnih odredbah in zamudah avstrijskih vlad. Zgradnja črte Trviž Ponteba je bila na očitno škodo Trstu v prilog njega staremu tekmeču, Benetkam. Ni bilo dobro premišljeno z avstrijskega stališča, da se je poprej dozidala železnica čez Pontebo, nego so se primerno zavarovale pomorske koristi Trsta po popolnjenju naše železniške mreže. (Konec prih.)

V Ljubljani, 30. marca.

„Vaterland“ proti češkemu državnemu zboru. Pomenljivo za razvoj stvari v Avstriji je, da je „Vaterland“, ki vendar hoče biti glasilo češkega veleposestva, se oglasil proti obnovljenju češkega državnega prava. „Vaterland“ naravnost pravi, da so češkega državnega prava le nekateri konservativni veleposestniki se poslužili, da so mogli delati opozicijo februarjski ustavi in dualizmu, da pa za pozitivno pravo veljati ne more. Potem pripoveduje, da državopravna stranke same niso prav jasne o vsej stvari in zlasti niso jedine, če je sedaj potreba začeti kako državopravno akcijo, ko so stvar pogreli manj poklicani faktorji. Praška „Politik“ misli, da je „Vaterland“ sedaj slabo poučen o mišljenju češkega veleposestva, nara se pa zdi, da mora dotični članek prihajati baš iz peresa kacega glavnih vodij konservativnega veleposestva. Potrjuje, kar smo že mi večkrat rekli, da češkim veleposestnikom je šlo le za svoje koristi. Sedaj, ko previdi, da se jim po volji češko državno pravo izvršiti ne bo de dalo, pa sploh nasprotujejo temu pravu. Za narodne pravice jim tako ni nič.

Pameten ukaz ministra Gautscha. Učni minister je poslal vsem srednješolskim ravnateljstvom in deželnim šolskim oblastvom neki ukaz, v katerem določa, da se ne smejo preveč preminjati šolske knjige pri novih natisih, tako da so potem starejši natisi nerabljivi. Premembe v tekstu naj se omeje le na najpotrebnejše. — Ta ukaz je bil potreben, ker sedaj so nekateri izdajatelji knjig jih pri vsaki izdaji toliko predelali, da učenci prejšnjih izdaj rabiti niso mogli, da se je le več knjig razprodalo. Posebno pri jezikoslovnih predmetih, kjer o kakem naglem napredku znanosti ni govora, je tako preminjavanje bilo povsem neopravičeno. Latinske in grške slovnice, ki so se rabile pred dvajsetimi leti še niso prav nič zgubile na svoji vrednosti, a vendar so upeljali popolnoma nove izdaje, ki prejšnjim skoro nič podobne niso.

Rusini so se obrnili do učnega ministerstva, da se v Lvovu osnuje rusinska dekliska šola. Povsod torej spoznavajo potrebo dobrega ženskega višjega izobraženja, le naši klerikalci o tem nečejo ničesa slišati. — V Starem Miestu bi bil moral biti te

ste ga in močnega, ki te ne bode varal. Saj je „Sokol“ nesebičen in mari so mu zgolj koristi mile nam domovine, katero nam je ljubiti in zanjo se žrtvovati do zadnjega izdiha!

Po oficijelnem delu zbrala se je sokolska družba na prostorni galeriji in slavnostni stol segel je od jednega konca do drugega. V kake pol ure trajajočem prijateljskem razgovoru, nazdravilo se je Sokolstvu v občé, našemu „Sokolu“ in njegovemu starosti ter čvrsti stari gardi, koje nekateri navzoči od prvega početka do danes krepko nastopajo v rudečih srjcah ter tako dokumentujejo, da jim še vedno, kakor pred 33 leti srce gorko in neustrašeno bije za sokolstvo. V tem se pa tudi vidi, da prebiva v zdravem telesu zdrav duh! Opoludne razšla se je družba z zavestjo, da je bila cvetna nedelja 1. 1896. obratna točka v društvenem življenju ljubljanskega Sokola in sicer v obratna boljše in vspešnejše delovanje, ki naj koristi slovenskemu Sokolstvu v občé in tako tudi celemu Slovenstvu. Sokolstvo in slovenstvo zvezano je tako trdno, da si jednega brez drugega misliti ne moremo. Zatorej trdno upamo, da se bode i pri nas izpolnilo, kar so severni naši bratje malone že dosegli, namreč dejstvo: kar Slovenec to Sokol! V to ime srčni: Na zdar! — 88 —

dni rusinski ljudski shod, a ga je vlada prepovedala, ker legar rassaja v tem okraju. Čudno je pa pri tem, da semnji se pa ne prepovedo, dasi se na njih shaja veliko več ljudij, nego bi se jih bilo sešlo na napovedani rusinski shod. Naravno je, da ljudje govore, da je bolezen bila le pretveza prepovedi. Vlada ne mara dopustiti nobenih ljudskih shodov, ker se boji, da bi se narod toliko ne zavedel, da bi se postavil na svoje noge in se ne dal od poljske šlahte več voditi za nos. Že pri zadnji deželnozborski volitvi poljski šlahiti ni šlo več vse po volji.

Zmaga francoske vlade. Vsa opozicija je bila napela vse sile, da vrže še pred Velikonočjo radikalno vlado, pa se jej ni posrečilo. V maju so departementne in občinske volitve v Franciji in vse zmerne stranke se boje, da bi jih ne vodila radikalna vlada, kajti če radikali zmagajo pri teh volitvah, utrdijo si svoje stališče v deželi in imajo mnogo upanja, da zmagajo pri volitvah za zbornice. Vladni nasprotniki imajo večino v budgetni komisiji in to so hoteli izkoristiti. Komisija je prišla pred zbornico s predlogom, da se naj ves predloženi proračun odkloni in predloži nov, v katerem ne bode progresivnega davka. Ča bi se bila zbornica za to izrekla, bi bila vlada odstopila. Zbornica je odsekov predlog zavrgla in naročila odseku, naj le o predloženem predlogu razpravlja.

Dopisi.

Iz Železnikov, 28. marca. Zadnji dopis iz Železnikov je veljal kot zahvala onim, kateri so 25. februarja izvolili državnim poslancem kandidata narodne stranke g. Koblarja, dasiravno je bila klerikalna stranka nastopila s tako osornostjo zoper njega. Da so prav volili, spričuje že prvi njegov govor v državnem zboru, spričujejo resolucije njegove, katere je storil; kako je povzdignil svoj glas za svoje volilce v Idriji, a tudi nas, svojih rojakov, ni pozabil. Iz iskrenega srca smo hvaležni njemu na njegovem prizadevanju, na njegovi ljubezni do nas bednih, pomoči potrebnih Železnikarjev. Ne bom opisoval, ker bi bilo meni nemogoče natanko to storiti, reve in bede, ki nas tare in mori že toliko let; kdor vidi z lastnimi očmi naše sedanje razmere in pozna tudi razmere iz prejšnjih let, ko je bila sreča tudi še doma pri nas, le ta mogel bi, ako bi imel večše, izurjeno pero, to približno načrtati. Zato pa je že marsikdo dejal izmej nas, da si rajši želi nazaj tisto egiptovsko našo sužnost, nego da trpi pomanjkanje! . . . Vsled tega si je lahko misliti, kako smo bili veseli, ko smo čitali govor g. A. Koblarja, in „Sl. Narod“ je romal od hiše do hiše, iz roke v roko; ko pa smo ga mi rovnješi dobili v roke, je bil že porabljen tako, da je nekdo ga primerjal našemu položaju rekoč: „Zelo je „Narod“ razdejan, a tako reven in razdejan pa še ne bo kmalu kakor — Železniki!“ Čestitam le onim, ki imajo tako vrlega zastopnika v državnem zboru. Č. G. Koblar je govoril dobro, in sedaj je dolžnost vlade, da se ozira na prošnje naše in g. poslanca, da upošteva naše žalostne odnošaje v primeri z odnošaji prejšnjih časov, ko smo živeli Železnikarji še v tako zvani — „zlati dobi“! Žal da nam od nje ni ostalo drugega nego — spomin na nekdanje blagostanje! Sicer pa se je storilo že mnogo potov, mnogo se je mledovalo pri dež. vladi, pri g. deželnem glavarju za pomoč; obljubilo se je povsodi, beseda se je dala — dejanja pa pričakujemo že dolgo, in težko a še vedno zaman! Sedaj se pripravljaja tu mnogo ljudij, da pridejo iskat zaslužka v Ljubljano, kjer bodo podirali, dočim — bojimo se — da se bo doma vse samo porlo! . . .

Iz Orehke, 24. marca. Pri nas je pred kratkim umrla občé spoštovana, blaga in dobra gospa, Zibelka ji je tekla tu, a še kot mlada deklica prišla je v Trst. Na svoja stara leta vrnila se je po smrti soproga v rojstvo vas in v miru živela do smrti. Rajnka gospa bila je pravi blagoslov božji za celo vas. Reveži in ubogi dobivali so pri njej podpore, nesrečni in obupani ljudje tolažbe, vsacemu bila je gostoljubna hiša odprta. Svojih priprostitih sorodnikov, največ kmatov, iz domačega kraja ni se, akoravno precej imovita, sramovala, rada je občevala z njimi in jim izkazovala svojo naklonjenost pri različnih priložnostih. Bili so ji ti sorodniki in cela vas nekako zadoščenje za ono nebvaležnost in žalost, katero so ji delali lastni otroci, odtujivši se materinemu srcu in naši veri. Da se je tedaj hotela spominjati domačih sorodnikov tudi v oporoki, bilo je naravno; kajti bili so ji dragi in bili bi zelo potrebni male podpore pridni in pošteni, a resni Pivčani. Res je naredila oporoko še pred nekaj leti in v tej razdelila celo premoženje na dva dela, prvi del naj bi dobili descendentí, drugi del pa bratje sestre, oziroma njih otroci. Ali žalibog, cela oporoka je neveljavna. Posledica tega je, da podedujejo umrlo gospo postavni dediči, in sicer otroci in vnuki; lahoni, kateri se za mater, oziroma staro mater, dokler je živela, nikdar še zmenili niso. Žalostno zares, da

se pomisli, da pride celo premoženje popolnoma v tuje roke, namreč v roke našim vaščanom popolnoma tujih ljudi. Kako bi se prileglo ubogemu Pivčanu, ki se trudi dan na dan, da preživi sebe in svojo družino, le mali del one dedščine. Rajnka gospa bi se gotovo obrnila v grobu, če bi vedela, kaj se je zgodilo z njenim premoženjem. Prepričana je bila gotovo do zadnjega vzdihleja, da se bode vršila nje zadnja volja kakor je bila zapisana v oporoki. A temu ni bila ona kriva! Revica je, reči moramo žalibog, najbolj le zaupala duhovnim gospodom; tudi pri oporoki iskala je pomoči pri njih in naletela na tistega gospoda župnika sedaj dekana, ki je ob enem tudi doktor juris, te vede pa toliko vešč, da niti pravilne oporoke narediti ne zna. Mi sodimo, da je doktor-dekan v svoji nevednosti naredil tako oporoko, ljudje pa govore, da je morda naredil neveljavno oporoko namenoma, ker se ni ona gospa spominjala s kako izdatno svotico gospodov in cerkve, kakor je to na Kranjskem navada pri takih pobožnih ženah, in sicer večkrat žalibog v tako obilni meri, da dediči potem sami ne vedo, kako da bodo izplačali oni denar, ki pride povrh tega še iz domovine v Rim. Bodisi pa, da ni imel nobenega slabega namena in da je to storil le iz graje vredne nevednosti, naj se g. dekan vendar jasno izjavi, kako je s to rečjo, kajti odkritosrčna izjava bode njemu in celemu duhovnemu stanu le v korist. Misli si morate namreč, preč. g. dekan, kako razjarjeni so oni ljudje, katere je zadela posledica Vaše nevednosti ali lahkomišljenosti in da izražanje one opravičene jeze ni nikakor prav prijazno za Vas in celi Vaš stan! Posledice tega žalostnega slučaja, ki je vreden, da se ga bilježi z debelimi črkami v "Črne bukve kmečkega stanu", pa si pripišite le sebi, preč. g. dekan, v krivdo! — Pivški rodoljub. — Opomba uredništva: Kolikor nam znano, ni to jedini slučaj, ko se je ta gospod doktor, tedaj župnik sedaj dekan, debelo blamiral s svojo vedo v juridičnih rečeh.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. marca.

— (Antona Dvořaka priznanje „Glasbeni Matici“.) Anton Dvořak, slavni skladatelj, izrazil je dunajskemu koncertnemu odboru telegrafično v zelo laskavih izrazih svojo zahvalo za izvajanje „Mrtvaškega ženina“ na Dunaju, ter naročil sporočiti in izraziti pevskega zboru „Glasbene Matice“ svojo najpopolnejšo zadovoljnost, dirigentu „Glasbene Matice“ g. Hubadu pa svoje visoko priznanje. Nadalje izrazil je društvu svojo iskreno zahvalo in veselje, da je njegovo delo, „Mrtvaškega ženina“, izvajalo na Dunaju.

— (Cerkveni obredi vélicege tedna.) V sredo popoldne ob 4. uri prično po ljubljanskih župnih cerkvah običajne velikonočne lamentacije, v četrtek in petek bode obiskanje Božjih grobov. V soboto popoldne mej 4. in polu 7. uro vršilo se bo po raznih cerkvah ustajenje.

— (Žurnalistični zmikavt.) V svoji polemiki zaradi volitve v deželni šolski svet smo vedno povdarjali, da je minister Gautsch še za časa Taaffea zahteval, naj se voli eden nemški zastopnik v dež. zbor kranjski in takrat rekel, da bi bilo potem lažje izposlovati zastopnika Slovencev v štajerskem dež. šol. svetu. Takrat so se tudi vršila poganjanja z drom. Juncowiczem in Wallnerjem. Vzlic temu je „Slovenec“ v soboto trdil, da smo mi rekli, da se je vse to zgodilo pred letošnjo volitvijo v deželni šolski svet. Tako zavijanje se imenuje zdaj na Kranjskem „katoliško“.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Opozarjamo na jutrišnjo premijero Goethejevega „Egmonta“ na korist g. Danila. Igro je preložil g. E. Gangl. Za to predstavo se je preskrbelo mnogo novih, jako elegantnih kostumov.

— (Slovensko gledališče.) Mej vsemi operami, kar se jih je doslej pri nas pelo, se je občinstvu najbolj prikupil „Trubadur“. Pričakovati je bilo, da napolni gledališče tudi v soboto. Žal, da se to ni zgodilo. Zbor bi bil gotovo zaslužil obilnejši obisk, saj se je vso sezono pošteno trudil. Predstava je bila prav dobra.

— („Glasbene Matice“ tretji letošnji koncert v Ljubljani) bode, kakor se nam javlja, kmalu po Veliki noči. Ponavljal se bode ves vzpored prvega dunajskega koncerta in se bode tako ustreglo od mnogih strani izrečeni želji. Kar bode temu koncertu dajalo posebno mičnost je, da bodo dame ženskega zbora nastopile v narodnih nošah, s katerimi so na Dunaju vzbujale toliko zanimanje. Tako se bode ponudila tudi onemu delu prijateljev „Glasbene Matice“, ki se niso mogli udeležiti dunajskih koncertov, prilika, da poleg

glasbenega užitka vidijo tudi slikovito skupino imponantnega zbora, ki je že s svojim nastopom imponiral celo razvajenim očem velikomestnega dunajskega občinstva. Dan koncerta prijavimo prihodnjič. Že zdaj pa opozarjamo posebno unanje rodoljube, naj se pravočasno oglase za sedeže pri g. Češarku v Šelenburgovih ulicah (v stari čitalniški trafiki).

— (Jour-fixe „Sokola“.) O večerajnji dopoldanski telovadski slavnosti ljubljanskega „Sokola“ govorimo na drugem mestu. Zvečer zbrala se je lepa družba Sokolov na stranski galeriji telovadnice v bratski jour-fixe. Poslal je k temu večeru svojo deputacijo tudi „Gorenjski Sokol“, ki je po br. Franu Omeršiču ml. sporočila veselo vest, da so zadnje zapreke premagane in da se bode vršil prvi občni zbor že 19. aprila 1896. Ljubljanski Sokoli vzprejeli so najbližje svoje sobrate navdušeno in to tudi v posebni napitnici izrazili. Večer otvoril je starosta dr. Ivan Tavčar, ki je razložil pomen izvršene slavnosti dopoldanske ter gorko pokladal na srce zbranim Sokolom, naj zvesto gojijo idejo sokolsko ter točni in samega sebe zatajevalni v izvrševanju svojih dolžnostij. Bratje tamburaši svirali so pod vodstvom svojega zborovodje br. Barboriča prav pohvalno. Glavna točka bilo pa je izborno sestavljeno in temeljito proučeno predavanje tajnika V. Murnika o pomenu, namenu in cilju Sokolstva. To poučno in zanimivo berilo priobčimo v jedni prihodnjih števil kot samostojen odstavek, da bo imelo sl. občinstvo priliko spoznati, da je burna pohvala, ki je sledila predavanju, bila zaslužen znak polnega priznanja. Mej petjem in tamburašjem vršile so se iskrene napitnice, tako prej imenovana „Gorenjskemu Sokolu“, bratski vzajemnosti, Sokolstvu v obče in slovenski domovini ter od strani „Gorenj. Sokola“ ljubljanskemu „Sokolu“. Vnes pa se je vršil razgovor o telovadbi in se je sklenilo osobito od strani starejših članov na sredo določeni pouk o kretanju in prostih vajah marljivo pohvatiti. Ob polu 12. uri trebalo se je ločiti od gorenjskih Sokolov, ki so ponesli s saboj zavest ozke zveze z ljubljanskim Sokolom. Pa tudi člani ljubljanskega „Sokola“ uvideli so v njih drage prijatelje in le želeli je, da bode skupno delovanje plodonosno. Vsi pa, ki so preživeli večerajnji dan, vsi obdržali bodo cvetno nedeljo 1. 1896 v najlepšem spominu, v svesti si, da je storilo s tem dnevom slovensko Sokolstvo trden korak naprej. Dal Bog in sreča sokolska! Iz Rima je pozdravil bivši starosta Hribar „Sokola“.

— (Velikonočne počitnice.) Na srednjih, mestnih in javnih ljudskih šolah ljubljanskih ter na obeh c. kr. učiteljskih prično se velikonočne počitnice v torek popoldne oziroma sredo dopoldne, ter trajajo do prihodnje srede.

— (S steklenico — po glavi.) Ob sobotah večer imajo delavski krogi denar, in „denar je — svetá vladar.“ V soboto večer vnel se je v Keržetovi hiši na Opekarski cesti prepir, in pri tej priliki udaril je hišni gospodar svojega sina s steklenico po glavi, ter ga precej ranil.

— (Vreme.) Sobotno deževno vreme nam je po lepih pomladnih dneh prineslo dokaj — prevare, kajti vsled burje se je temperatura čutno znižala, po visokem hribovju okolu Ljubljane in po Notranjskem in v kamniških planinah pa je pobelil vrhove in planjave dva palca visok sneg ter nas zapodil za par dni zopel v — zimsko suknje. Prognoza dunajske centrale nam obeta za prihodnje: sicer nestanovitne pa milejše dneve.

— (Celjsko pevsko društvo) sklenilo je prirediti dne 31. majnika t. l. odnosno za slučaj, da je ta dan neugodno vreme, dne 7. junija t. l. na vrtu hotela pri kroni veliko pevsko slavnost s prijaznim sodelovanjem telovadcev in tamburašev „Celjskega Sokola“ in „Šmarske godbe“. Za to slavnost delajo se obširne priprave ter se smelo nadejamo, da bode rešili vrli pevci tega mladega društva ta dan prevzeto nalogo častno. Nadejamo se pa ob enem, da se bode udeležila te slavnosti vsa celjska in okoličanska narodna inteligenca ter izkazala s svojim posetom mlademu, vrlo delujočemu društvu svoje simpatije. Res je bila skrajna potreba, da se je ustanovilo to društvo, ker bi bila inače slovenska pesem v Celju morebiti popolnoma zaspala, česar se nam hvala Bogu ni več bati. Društvo vodi spreten, previden in marljiv odbor, kateremu stoji kot zaščitnik na strani vso celjsko Slovenstvo izvzemši dvojico nadutih domišljavcev, katera preskrbuje „Slovenskemu Gospodarju“ strupene pušice naperjene proti društvenem odboru, česar se ta vendar ne straši in nanje tudi ne reagira. Društvo ima trdno podlago, ter odbor dobro in trdno voljo; vzlic napadom „Slov. Gosp.“ ne spremeni društvo svojega programa ter se ne oddalji niti za pičico

od svojega stališča. Zaradi tega pa kličemo zdravemu in vrlo delujočemu mlademu „Celjskemu pevskemu društvu“: „Le tako naprej, na svidenje pri slavnosti“!

— (Šolsko nadzorništvo v Gorici.) Naučno ministerstvo je razdelilo šolsko nadzorstvo za ljudske šole v Gorici. Doslej je vse šole v mestu nadzoroval laški nadzornik, odslej pa bode slovenske šole v mestu nadzoroval za slovensko okolico imenovani okr. šolski nadzornik.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Dragotin Žagar, deželni blagajnik v Ljubljani, 5 kron za piruhe naši dični družbi. — Živio rodoljubni darovalec in njega nasledniki!

Društvu za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani je darovala sl. „kmetška posojilnica“ na Vrhniku 20 kron. Za ta blagodušni dar se ji v imenu odbora najtopleje zahvaljuje Jakob Dimnik, blagajnik.

Brzjavke.

Dunaj 30. marca. Protisemitska stranka je preprečila na dan 8. aprila določeno volitev župana. Mnogo protisemitskih občinskih svetnikov je nalašč odpotovalo z Dunaja, tako da se jim niso mogla dostaviti vabila k dotični seji.

Dunaj 30. marca. Iz gimnazije v Kremssu so bili izključeni štirje dijaki zaradi prusofitskih in protidinastičnih agitacij.

Lvov 30. marca. Smolka se počuti jako slabo. Noge so mu otrpnile.

Pariz 30. marca. V Gilletu je zgorela zaradi svoje krasote slavna Izveličarjeva cerkev, veter pa je zanesel ogenj tudi v sosedno bolnico, ki je bila hipoma v plamenu. Vojaki so deložirali 200 bolnikov, od katerih jih je pri prenašanju umrlo 16. Vojaki so pri tej priliki v bolnici vzeli iz lekarne nekaj steklenic, misleč, da je v njih žganje, a bil je strup. 25 vojakov je bilo otrovanih; 7 vojakov je že umrlo, drugi so v največji nevarnosti.

Narodno-gospodarske stvari.

— Mestna hranilnica v Radovljici. (Dalje.) Zaradi tega pa tudi posojilnice nikakor niso moge izhajati s lastnimi svojimi sredstvi t. j. deleži in nabranimi rezervami in morale so skrbeti za to, da so jim dohajala sredstva tudi iz drugih krogov izvan svojih članov in sicer ne le iz lastnega svojega okrožja, ampak tudi od drugod — začele so delati s tujimi denarnimi sredstvi, t. j. z ulogami in z izposojili. Zičele so denar vabiti na se. Da je pa tak denar dražji, ko tak, ki prihaja iz lastnega nagiba, je očitno. To se pojavlja povsod v življenju. Če imam kaj odveč denarja, nalagam ga sicer za kolikor mogoče visoke obresti, toda tako, da varnost ne trpi, in moram se toraj zadovoljiti s takimi obrestmi, kakršne mi ponuja siguren denarni zavod, ali pa kakršne mi hoče dajati zasebnik, kateremu sem pripravljen denar zaupati, in kateremu ga ponudim. Če pa pride zasebnik k meni in si išče denarja na posodo, si mislim (dasi ni to prava bratovska ljubezen) da bo, ker je v zadregi gotovo pripravljen tudi nekoliko v šje obrestovati denar in zahtevam torej nekoliko višje obresti, kar je deloma pač opravičeno s tem, da dobim iz denarnega zavoda denar v slučaju lastne potrebe vselej takoj ali vsaj pri višjih zneskih po kratki odpovedi nazaj, zasebniku pa ga moram na pol leta odpovedati, in še ga časih ne dobim brez tožbe nazaj, časih pa še s to ne. In če ga o pravem času ne dobim, mi odide dobiček, ki bi ga sicer z denarjem lahko drugod naredil, ali pa si moram denar, če ga silno potrebujem časih sam za drage obresti iskati, čega pa celo izgubim, ali tudi le deloma izgubim, imam tako škodo, da je opravičena za tako pretečo škodo majhna premija, katero si dam z nekoliko višjimi obrestmi plačati. Sicer je to časih le opravičevanje svoje sebičnosti, kakor so ga oduhu navajeni, katerim manjka do celz bratovska ljubezen do svojega bližnjega, katerega položaj izkoriščajo in ga izsesavajo kakor pijavke. In tako tudi definauje moderno pravo oduštvu. Opustila se je omejitev obrestij po njih absolutni visokosti, kar je do cela pravilno. 8% obresti n. pr., ki so za kmeta tako visoke, da jih ne more plačati, da ga uničijo, so jako nizke za trgovca, ki z denarjem kupi po ceni blago in napravi lep dobiček, ali pa, ki se, recimo s posojilom, reši sicer neizogibnega konkurza. Če mi preti dražba mojega imetja, če ne poravnam dolga in dobim posojilo za nekoliko višje obresti, nisem še uničen, ker sem za sedaj svoje imetje rešil za se in se otel velicih stroškov, v bodoče pa mi bo lažje mogoče posojilo z obrestmi vred poravnati, kakor sedaj, ko nimam gotovine — ako mi je dovoljeno, poravnati dolg v tako majhnih obrokih, da jih morem prirediti. In v tem obziru je morabit zakon še pomankljiv — premalo oduštvu omejujoč — ker ne dopušča brez upnikove dovolitve vračilo dolga v delnih zneskih. (Dalje prih.)

Poslano. *)

"Slovenec" priobčal je v št. 29 z dne 5. febr. 1896 "Zahvalo", s katero se občinski zastop Mekinje javno zahvali odvetniku g. dru. Šusteršiču, ker je njih "interese v preporni zadevi zaradi takozvanega Sušovega mostu preko Neveljce nasproti občinskemu zastopu kamniškemu pri najvišjem upravnem sodišču na Dunaju tako modro in vrlo zastopal ter jim do pravičnega izida pomagal."

Da se izve resnica, opomni se to, da se občina Kamnik v zadevi Sušovega mostu z občino Mekinje nikdar prepirala ni, temveč da se je prasanje zaradi poprave tega mostu rešilo pri sl. deželnem odboru in da je občina Mekinje pri upravnem sodišču tožila sl. deželni odbor, ne pa kamniški občinski zastop. —

Kako "modre in vrlo" je g. dr. Šusteršič občino Mekinje zastopal ter do "pravičnega izida pomagal", sledi iz razsodbe upravnega sodišča z dne 15. januarja 1896, št. 275 ex 1896, dostavljene dne 20. t. m., katera se glasi: „Die angefochtenen Entscheidungen werden nach § 6 des Gesetzes vom 22. Oktober 1895, R. G. Bl. Nr. 36 ex 1876 wegen mangelhaften Verfahrens aufgehoben.“

Iz tega se razvidi, da občina Mekinje še vsled tega razsodila prav nič doseglja ni, ker bo glasom omenjena postavne odločbe sl. deželni odbor to stvar vnovič razsoditi priliko imel.

V "Zahvali" podpisanim zastopnikom občine Mekinje pa ključemo v spomin pregovor: „Si tacuisses, philosophus mansisses“. **Več Kamničanov.**

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Štev. 65. **Boželo gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 725.

Zadnja gledališka predstava v tej sezoni.
V torek dné 31. marca 1896.

Na korist prvemu ljubimcu slov. drame gospodu Danilu.

EGMONT.

Zaloigra v petih dejanjih. Spisal W. pl. Goethe. Poslovenil Gangl. Godba Beethovenova. Režiser Rudolf Ineman.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 8. uri. Konec ob 10. uri zvečer.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.

Umrti so v Ljubljani:

24. marca: Adela Nick, računskega podčastnika hči, 2 dni, Pred kosarno št. 4, Asphyzie.

25. marca: Janez Švigelj, šolar, 7 let, Hrdeckega vas št. 21, vodenica pri skarlatini. — Jožef Šulec, knjigovodja, 52 let, Poljanski trg št. 5, jetika.

V hiralnici:

24. marca: Hedvika Jerman, vrtnarjeva hči, 13 let, sušica možganov.

Meteorologično poročilo.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
28.	9. zvečer	726.9	1.8	sr. jvzh.	pol obl.	
29.	7. zjutraj	721.8	0.9	sr. svzhod	pol obl.	1.7
"	2. popol.	719.1	8.9	m. vzjvzh.	pol obl.	
"	9. zvečer	720.1	6.2	p. m. szah.	oblačno	
30.	7. zjutraj	720.8	5.2	sl. svzhod	pol obl.	0.0
"	2. popol.	721.6	10.6	sl. sever	skoro obl.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 3.2° in 5.3°, oziroma za 2.8 in 0.9° pod normalom — V noči od sobote na nedeljo videl se je obroč okoli lune. V nedeljo zjutraj slana.

Potrtega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš preljubljeni soprog, oziroma tast in očem, gospod

Anton Tratnik

prakt. zdravnik

v nedeljo dné 29. t. m. zjutraj ob 1/7. uri, previden s svetotajstvi za umirajočo, v 89. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega rajnega bode v ponedeljek dné 30. t. m. ob 1/6. uri popoldne.

Šmartno pri Litiji, dné 29. sušca 1896.

Zalujoči ostali.

(2162)

(Mesto vsacega posebnega naznanila.)

Zahvala.

Za mnoge dokaze iskrenega sočutja mej boleznijo in ob smrti našega preljubljenega očeta, gospoda

Ivana Kordisch-a

najemnika užitninskega davka

za lepe vence in za spremstvo k poslednjemu počitku zahvaljujemo se najpriserneje vsem sorodnikom, prijateljem in znancem.

V Ljubljani, dné 30. sušca 1896.

Terezija in Marija Kordisch

(2161)

hčeri.

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrtja njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim putem kot balzam, zadobi pa čudevit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan nesnatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj nag opege, žolčavost, ogerce, nosno rudečico, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gl. 1.50.

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (1849-5)

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

voznega od 1. oktobra 1895

Priloge omenjeni priključni in odhajni časi označeni so v voznem rednem delu.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

- 06 12. uri 5 min. po moči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Čas. Selsthal v Anzees, Ischl, Gmund, Šon, Solnograd, Steyr, Linc, Badajevice, Pilsen, Marijine varo, Hebe, Karlove varo, Francovo varo, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
- 06 3. uri 20 min. splošni osebni vlak v Kobovje, Novo mesto.
- 06 7. uri 10 min. splošni osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Čas. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
- 06 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kobovje.
- 06 12. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
- 06 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, Čas. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregence, Gurib, Genevo, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Badajevice, Pilsen, Marijine varo, Hebe, Francovo varo, Karlove varo, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
- 06 7. uri 30 min. splošni osebni vlak v Kobovje, Novo mesto.

Marus tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Loro-Bled.

Priloh v Ljubljano (juž. kol.)

- 06 5. uri 50 min. splošni osebni vlak v Dunaju via Amstetten, Lipakoga Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebe, Marijinih varov, Pilsen, Badajevice, Solnograda, Linc, Steyra, Gmundena, Ischl, Anzees, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
- 06 5. uri 10 min. splošni osebni vlak iz Kobovja, Novoga mesta.
- 06 12. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Dunaju via Amstetten, Lipakoga Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebe, Marijinih varov, Pilsen, Badajevice, Solnograda, Linc, Steyra, Paris, Genevo, Guriba, Bregence, Inomosta, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabel, Trbiša.
- 06 2. uri 50 min. popoldne osebni vlak iz Kobovja, Novoga mesta.
- 06 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak v Dunaju, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiša.
- 06 5. uri 45 min. splošni osebni vlak iz Kobovja, Novoga mesta.
- 06 8. uri 4 min. splošni osebni vlak v Dunaju preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

- 06 7. uri 25 min. zjutraj v Kamnik.
- 06 8. uri 05 min. popoldne " "
- 06 8. uri 50 min. zvečer " "

Priloh v Ljubljano (drž. kol.)

- 06 6. uri 50 min. zjutraj iz Kamnika.
- 06 12. uri 15 min. popoldne " "
- 06 8. uri 50 min. zvečer " "

(1705-73)

Poštna in brzojavna upraviteljca

z dobrimi spričevali išče službe.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (1956-3)

Izprehodne palice

jako fine, elegantno narejene in pri tem pa še ceneje kakor drugod priporoča v veliki izbiri

FR. STAMPFEL (2149-2)

v Ljubljani, na Kongresnem (Tonhalle).

Moške srajce

najfineje narejene

ovratnike, manšete, kuras

najboljši fabrikat

najnovije kravate

nogovice, jopiče, perilo za turiste

II. priporoča najceneje (2054-4)

Karol Recknagel.

Na prodaj je lepo in veliko kmetsko posestvo

z zidano hišo in gospodarskimi postopji, z opeko krto in vse v dobrem stanu, v Brezovci, v lepem kraju na Dolenjskem, občina Mirna, blizu železnične postaje Trebnje in Velika loka, prav po cen in pod ugodnimi pogoji. Posestvo obstoji:

- iz njiv v lepi legi in z lahkim obdelovanjem čez . . . . . 20 oral,
- iz travnikov z žlahtno travo čez . . . . . 3 orale,
- iz vrtov z žlahtnim s-djem blizu . . . . . 1 orala,
- iz vinogradov z izvrstno vinsko kapljico čez . . . . . 2 orala,
- iz lepih bukovih in smrekovih gozdov čez . . . . . 26 oral,

(2141 3) skupaj čez . . . . . 53 oral.

Več se izve pri lastniku Antonu Sepiču v Trstu ali pa pri Franu Zupančiču v Rakovniku, pošta Št. Rupert, Dolenjsko.

Potovalni nadzornik

se vzprejme za zavarovalni zavod, poslujoč v vseh zavarovalnih strokah. Letna plača 1200 gl. in provizija. Oziralo se bode le na reprezentativne prosilce, večje zavarovalnega poslovanja.

Prošnje s spričevali vložiti je pod „Nadzornik“ pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (2160)